

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8. Telefon száma 55-98.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8. Telefon száma 51-98.

Mai számunk főbb közleményei: Vezető cikk: A magyar ipar bajai. Maradjunk a zabnál. Országgyűlés. (A főrendiház ülése.)

A magyar ipar bajai.

(Sz.) A főrendiház ma tárgyalta és egy ülésben le is tárgyalta a költségvetést. Hozzá vagyunk szokva ahhoz, hogy a méltóságos és kegyelmes urak jobbra kurtán-fürsán végeznek a törvényhozási feladatokkal.

A magyar ipar fejlesztéséről s a magyar ipar nehéz bajainak okairól beszélt. Egy magyar mágus, a ki demokratikus elveket hangoztatott. Furcsa az, mikor az arisztokrata demokrata akar lenni.

Ime gr. Széchenyi Imre, a ki azok közé a magyar főurak közé tartozik, kik nem elegendően meg társadalmi állásuk előnyeinek egyszerű kihasználásával; hanem dolgoznak, munkálkodnak, tanulnak, s tudásukat, képességeiket a közjó érdekében akarják érvényesíteni.

Szenzációs régi párbajok.

Ugyancsak a magyar történelmi ismeretes Bator Opos páros viaskodása, a melyet Vörösmarty meg is énekelt. Salamon királynak volt hű vitéze Bator Opos, a ki uralkodójával mert a csehnek elleni hadjárata.

ipar- és kereskedelem legfőbb baját abban látja, hogy nincsen sem az egyike, sem a másikra elegendő emberanyagunk. A magyar középosztály nem neveli gyermekeit iparosoknak vagy kereskedőnek, mert a keleti faj ama gyarlóságából, miket a hagyományos felfogás erőnyekbe tart, nem tud kibontakozni.

Minden egyéb csak hű kísérletezés, mely újabb és újabb csalódásokhoz vezet. Az önálló vámtérfelület mellett képződhetik ki az erős magyar középosztály, mely alapja lehet olyan egységes, összetartó nemzeti társadalomnak, a minőt gróf Széchenyi óhaj, s a mely azután csakugyan dacolhat vésszel és viharral.

Budapest, április 23.

A „M-g-nak”, Vasárnapi cikkemben én adatokat soroltam fel, hogy Bartha et Comp., hogy igyekeznek husz év óta a függetlenségi és 48-as pártot darabokra szaggatni.

Ministeri tanácskozás. Ma délután volt a husvéri szünetek után az első minisztertanács, a melyen a kabinet valamennyi tagja részt vett.

A függetlenségi és 48-as párt e hó 25-én, szerdán délután 4 órakor Kossuth Ferenc elnöke alatt értekezletet tart, melyen a bizottsági tagokat és a ház jegyzőit fogják kijelölni.

Szünet után. A husvéri szünet letelt s az országgyűlés újból megkezdte munkáját. Ma ülést tartott a főrendiház, holnap délelőtt 11 órakor pedig a képviselőháznak lesz ülése, mely előreláthatólag igen rövid időt fog csak igénybe venni.

Jakabffy államtitkár bucsuja. A belügyminiszterium osztályfőnöke ma délután 11 órakor bucsuzott Jakabffy Imre volt államtitkáról.

Dózsa, s a Bánságban nagy birtok urává is lett. Balázs vitéz és Kubát harezát ma versből is ösmérlük: Temesvárnál harezát Balázs, Lossoneczynak hű embere...

Híres bajvívó volt 1551 táján Fülöp Miklós, majd Tinódi szerint, mikor „innak vala erős hadudfal szobor”, enyirig Torók János, a Balint fia.

Bányfó Bántó olyan kitűnő bajvívó volt, hogy feyverőket az övével összenorondók, messze földről jöttek az idegen dalák. Legnevezetesebb párbaja az volt, a melyet egy szalmarmegyei falu határában Karalíócz nevű törökkel vívott.

Mária Terézia, majd II. József idejében akadt annyi igazi nagy harbu, hogy szükségtelen volt páros viaskodásokkal hűteni le a harci kedvet.

A XVIII. század végén nagy port vert föl pástori Róza János kapitányunk egy paraszti tisztelet párbaja, a melyet egy alkalommal már részletesen elmondtam ennek a lapnak a hasábjain.

Nem annyira szenzációs, mint inkább furcsa párbaja volt egy Hegedűs nevezetű magyar nemes urnak, az egykori Hiller-Regementnek egyik tiszturával.

Hegedűs, a páros viaskodásra készülő, elkérte edes atyjának ócska, veszes fringiját, s azzal indult a harcz kijelölt helyére, Győrbe.

Halálos kimenetelű volt a gróf Mitrowsky Antal kapitány és Jablonsky hadnagy párbaja. Kis-Czell környékén állomásozott akkor a Liechtenstein dicsőszere, s a századok többnyire unalmas, szegényes kis faluban feküdték.

delemre és iparra adja magát. És miért nem? Azért és csak azért, mert a magyar ipar és kereskedelem abban a közgazdasági leköttöttségben, melybe nemzetünk erejét az Ausztriával való közgazdasági viszony beakárhoztatta; nem fejlődhetik, nem izmosodhatnak, csak vegetálhat.

„Maradjunk a zabnál.”

E jelszótől nem térhetünk el egyelőre s már e miatt se válaszolhatunk a Magyarország újabb cikkére, melyben Eötvös Károly ellen a maga szokott módja szerint piszkolódik.

Az Eötvös elleni piszkolódás főleg abból áll, hogy ő mint ügyvéd a bíróságok előtt vádoltak, büntetéseket véd. Igaz, hogy lapunk vezére köz- és váltó-ügyvéd még a régi világból és hogy ennelogva joga is, de kötelessége is vádoltakat bíróság előtt védelmezni.

Hogy miért ügyvéd Eötvös Károly? Azt hiszük azért, mert ő több mint harmincz éves politikai pályáján se zabot nem szalított, se viczmális vasutat nem épített, se pokrocz-gyárat nem alapított, se kormánykegyben nem részesült soha, hanem a helyét szigorúan megőrizte a függetlenség minden irányban, sőt nagy áldozatokkal hozta a közügynek, tehát tisztes kenyérkeresethez kell fordulnia.

Politikai elenitelti régóta az ő gyűlölettel üldözik Eötvös Károlyt és gyanusításban s ragalmazásban volt része elég. Az igazság pedig az, hogy a magyar törvényhozásnak se elő, se holi tagja nincs s nem volt, a ki a közügyek szolgálatában jobban megőrizte volna szűkenyűséget s kezesek és telkimeretnek tisztaságát, mint éppen ő. Maga franyi Daniél se és senki se.

Huszonnyéves korában már kapitány volt a lángeszű ifjú, de házasított, híres veszekedő, úgy, hogy egyre párbajozott. Valóságos mártíra volt neki a duellum, s nagyobb krakelére a huszas években nem volt a hadseregnek.

Egy alkalommal egyik híres lovasvezetőnk tizenhárom tisztje hirta ki egyszerre. Bólyai János mind a tizenhárom kihívást elfogadta, csupán azt költe ki magának, hogy két-két párbaj közt egy darabot szabadon hegedőjén eljatszan. A rettentelenen vívó mind a tizenhárom ellenfelet legyőzte, de miután ezeken kívül is több párbaja halálos kimenetelű volt, figyelmeztették, hogy kéne nyugalmaztatását. Ezt meg is tette Bólyai János, de a magánéletben is olyan veszekedő maradt, hogy egy ízben még a saját atyját is felülmarta hirta. Hasonló esetről meg kétéről hallottam. Az egyik K. nevű szeremeseg, a másik B. abaujármejei nemes ur volt, a kik mind a ketten saját édes atyjukat provokáltatták.

Hogy a szenzációs katonai párbajokra térjünk vissza, ilyen volt 1866-ban a porosz-osztrák hadjárat után Fleischacker tábornok bécsi hadtestparancsnok és herceg Auersperg párbaja.

A két főútsz a kőniggrázi csatáról beszélgetett, s Fleischacker néhány gunyos megjegyzést tett. Eszébe sem jutott talán hirtelen, hogy Auerspergnek, a ki részt vett a szerencsétlen ütközetben, gyenge oldala volt ez a dolog s csak akkor tért magához, mikor a herceg is sértőleg vágott vissza.

Kihívás lett a szóváltásból s Pozsony mellett, egy ösmertes kiráudó helyen ment végbe a párbaidal. Pisztolyra mentek, még pedig oly szerencsétlenül, hogy Auersperg golyója már első lötéssel homlokán találta Fleischackert, a ki holtan rogyott össze.

Halálos kimenetelű volt a gróf Mitrowsky Antal kapitány és Jablonsky hadnagy párbaja. Kis-Czell környékén állomásozott akkor a Liechtenstein dicsőszere, s a századok többnyire unalmas, szegényes kis faluban feküdték.

Kartyáztak a tisztek, hogy valahogy muljon az idő, s miután kein Bruder im Spiel, egy alkalommal Mitrowsky úgy összeveszett Jablonskyval, hogy a sértégetéseket kölcsönösen csak vér moshatta le.

Kivülök más tiszt nem volt abban a faluban, a hol őök voltak állomáson. Segédek nem lehet kapni, de meg olyan dühös is volt a két lengyel, hogy türelmük se volt varakozni.

Fogták tehát magukat, pisztolyokat vettek elő, s a falu alá mentek, a legközelebbi nádast választva ki a párbaj színhelyét. Segéd nélkül, éjjel folyt le ez a remes párbaj. Tanúja nem volt, így maig sem tudja senki, hogy történt a dolog.

Mitrowskyt átlőtt koponyával s a rókok által felig szétrágva találták meg, mikor az ezredes, a kind Jablonsky azonnal jelentkezett, embereket küldött a szerencsétlen gróf eltakarítására.

előtt a függetlenségi pártnak ma is lapunk az egyedüli képviselője. E párt legnagyobb sikerei s legdicsőbb eseményei több mint két évtized óta Eötvös nevével állanak összefüggésben.

Ha ellenmondhatlan bizonyítékot kérnek, azzal is előállunk.

Ma Eötvös Károly a parlament küzdelemben kevéssé vesz részt. Ma irodalmi alkotásokra fordítja a csodálatosan gazdag szellemét. Sok illetékes férfiú mondta már, hogy ma ő az ország első írója s az irodalomban nyelvünk szépségeit soha senki gazdagabban fel nem tárta, mint ő.

T. Magyarország! Maradjunk csak a zabnál még egy kis ideig.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A főrendiház ülése április 23-án.

A mire a képviselőháznak hetek, sőt hónapok kellett, azzal alig ötödét óra lefolyása alatt végzett a méltóságos főrendiház. Ennyi idő alatt tárgyalta ugyanis le a költségvetést általánosságban és egy számszra részleteiben is. Lövérsenyek ideje lévén, csak természetes, hogy megheheltős gyer számban gyűltek egybe a kegyelmes és méltóságos urak, mert hát a futtatás mégis csak kedélyesebb és fontosabb dolog a magyar mágusára nézve, mint az ország ügyeivel bajlódni.

Élenk érdeklődést keltett az ő felsége személye körül új miniszter, gróf Széchenyi Gyula, a ki mindenfelől barátságosan üdvözölték, ugyszintén a hosszas betegségből visszatért Wlassics Gyula vallás- és közoktatási miniszter, a kinek szinten bőven kijutott a gratulációkból. Nem hiányzott az ülésnek kedélyes mozzanata sem. Herceg Lobkowitz Rudolf és János Mór, a két új házas ugyanis ezuttal találkoztak először frigyütközés óta, és melegen üdvözölték egymást, a mi józón derűltségre hangolta a különben szömyen komoly főrendeket.

Egész sereg eölnöki bejelentésen, majd a kvótábizottság tagjainak és a horvát republikánus bizottságra egy tagnak megválasztásán kellett előbb a főrendeknek atenni, mielőtt ráterhelte a nap főeseményére, a költségvetés tárgyalására. A vitát, mely egyébiránt nem mozgott valami magas szintet kapni, de meg olyan dühös is volt a két lengyel, hogy türelmük se volt varakozni.

Fogták tehát magukat, pisztolyokat vettek elő, s a falu alá mentek, a legközelebbi nádast választva ki a párbaj színhelyét. Segéd nélkül, éjjel folyt le ez a remes párbaj. Tanúja nem volt, így maig sem tudja senki, hogy történt a dolog.

Mitrowskyt átlőtt koponyával s a rókok által felig szétrágva találták meg, mikor az ezredes, a kind Jablonsky azonnal jelentkezett, embereket küldött a szerencsétlen gróf eltakarítására.

A hadtörvényszék később fölmontette Jablonskyt a gyilkosság vádjá aól, s tekintette vére a kegyesítő körülmények, szabályszerűen nyilvántotta a duellumot.

Az újabbkori katonaiszi párbajok közül nagyon gyaszosan végződött a Kornai-Czerlien-féle. A nyolczvaas években Fischer tábornok tiszteletere valami busulakomát rendezett a Debrében állomásozó Pálffy-huszárral ezred tisztikara.

Ebéd alatt a tisztek szolgálati dolgokról beszélgetve, Czerlien ezredparancsnok azt mondta, hogy a huszárnak okvetlenül jó lovasnak kell lenni a erre születni kell.

— És ha nem az — veté köbe Kornai. Czerlien elnevette magát.

— Ha huszár, akkor kell, hogy jó lovas is legyen.

— Neveltséges... Jegyzte meg Kornai őmagy, oda sem figyelva talán, csak úgy szokásból, mert szavajárása volt ez a szó.

Czerlien kőszöntés nélkül távozott. Majd maga elé rendelte az őrnagyot s két napi szobafogszagra ítélte. A büntetés letelével újra jelentkezett Kornai s így szólt Czerliennek: — Most pedig szolgálatára állok ezredes ur.

Julius 27-én 1885-ben, a debreczeni nagy erdőben verekedett meg a két tiszt. A segédek Kornai részéről gróf Solms kapitány és Korda főhadnagy voltak.

vonalon, Császa György kalocsai érsek kezdte meg, a ki a katolikus egyházak régi sirmát elevenítette fel, tudja isen hányadszor, a budapesti egyetem katolikus jellege dolgában. *Wlassics Gyula* vallás- és közoktatási miniszter a stereotip óhajra nem tehetett mást, mint szintén megismételte a kultuszminiszter szokásos stereotip választát.

Az elhangzott beszédek között kétségkívül legérdekesebb és legmagasabb volt a gróf *Széchenyi Imré*, a ki főképen a magyar ipar fejlesztéséről és annak megteremtése akadályairól mondta el a maga, sok tekintetben megismerést érdemlő nézetét. *Széchenyi* beszédét vezérkékünkben méltányoljuk és bíráljuk behatóan, itt csak azt emlíjük fel, hogy általános figyelemmel hallgatták és hatása alól nem zárkozhattak el meg a ellenkező nézetlen levők sem. Bár *Solymossy* Ódon sok mindent el foglalkoztatott felszólalásában, de aviluk felugrasztásai minden hatás nélkül hangzóttak el. Gróf *Zselenszky* Róbert erősen agrárius színt és ízű beszédében a gabonauzorsáról, az őrleli forgalomról, a szeszkonjunktúrásról, végül a földesurakról vallott nézetét adta elő. Gróf *Majláth József*, a vita utolsó szónoka, leginkább a ki- és bevándorlással foglalkozott, erősen hangsúlyozva, hogy a *feldőlő bevándorlásnak*, ha másképpen nem megy, a *legszörnyűbb eszközökkel is utját kell vágni*. A földesurak tetszett ez az antiszemita irányú, kis heves nyilatkozat.

Mintthogy többen nem jelentkeztek szóásra, az elnök a vitát beárta. Most a kormány tagjai állottak fel, egymásután, hogy válaszoljanak az elhangzott beszédekre, s védjék a maguk álláspontját. Először *Hegedűs Sándor* kereskedelmi miniszter polemizált igen ügyesen és hatásosan gróf *Zselenszky*vel, kijelöve azokat az elveket, melyek alapján az ipart és kereskedelmet fejleszteni akarja. Minden tartózkodás nélkül kijelentette, hogy az *őrleli forgalom megszüntetését* bármilyen *tarifa az ország közgazdaságára nézve*, de alá veti magát a törvénynek, s egyben felhívja az érdekelteket hasonló magatartásra. Majd a topaszlati megfogja mutatni, mennyire alaposak a gondolatok, s nem kell-e az állapotot változtatni. *Lukács László* pénzügyminiszter az országos hitelszervezeteket és az ipari szeszgyárakat védelmezte meg rövid, de magas beszédében *Zselenszky* és *Majláth* grófok ok nélkül való és szeptalan támadásai ellen. Statisztikai adatokkal bizonyította, mennyi kedvezményben részesíti a kormány a mezőgazdasági szeszgyárakat az ipari szeszgyárakkal szemben s egyben kimutatta, minő abszurdum egy pénzügyi, mint nemzetgazdasági szempontból az agráriusok ama kívánsága, hogy az ipari szeszgyárakat egyszerűen töröljék el a föld számláról. Végül *Darányi Ignác* is kedvet kapott a szóhoz s bár a főrendek már felettebb türelmellenekedtek, elmondta fel foglalt a telepítési kérdéskört.

A főrendek erre *egyhangúlag* elfogadták a költségvetést *általánosságban* a részletes tárgyalás alapjául, mire az elnök öt perc szünetet adott. A szünet végével megkezdte a *részletes tárgyalást*, melynek során azonban csakis egy szónok akadt a helyigminiszteri tisztségen: *Korányi Frigyes*, a tudós egyetemi tanár, a ki a *tüdővész* orias pusztulásáról és annak terjedése megakadályozásáról beszélt kimerítően és nagy alaposággal.

Szell Kálmán miniszterelnök válaszában elismerte a tüdővész elleni védekezés orias fontosságát, s megígérte, hogy ez irányban töle telhetőleg minden előzetlen kezdeni.

A főrendek ezután minden további vita nélkül elfogadták a költségvetés összes többi tételét is, megszavazták a felhatalmazási törvényt és tudószt

másul vették a költségvetéssel kapcsolatos jelenléteket.

II.
Elnök: Báró Vay Béla.
Az igazolt költségvetés *Jelen vannak:* Szell Kálmán, Darányi Ignác, báró Fejérváry Géza, Hegedűs Sándor, Lukács László, Pócs Sándor, gróf Széchenyi Gyula, Wlassics Gyula.
Jegyző: Gróf Esterházy János, gróf Degenfeld Imre, báró Solymossy László.

Elnök: Mindenekelőtt meg szavazom elparentálja *Barcsay József* testőrkaptányt és *Luczenbacher* Pál elhunyt főrendház tagokat, azután felszólalja a miniszterelnök többrendbeli átiratát, melyeket tudomásul vettek.

Következett a kvótabizottság tagjainak megválasztása. Megválasztották a következőket: Szegessy Pál püspököt, Lukács Antal, báró Harkányi Frigyes, orgróf Pallavicini Edét és gróf Desseffy Aurélt.

A horvát regnikolár bizottság tagjává pedig dr. Wekerle Sándort választották meg a lemondott gróf Zichy Nándor helyére.

Az igazolt költségvetés jelentésének alapján *Széchenyi* Dániel, Péter, István grófok, továbbá Nemes János, Albert grófok, és végül gróf Almásy Imre vagyoni képességeket elismerték.

Minden vita nélkül megszavazták ezután a vasutások közlekedési adójáról szóló törvényjavaslatot.

Következik az *1900-ik évi állami költségvetésről szóló törvényjavaslat* általános és elvi megvitatása.

Császa György kalocsai érsek: A budapesti tudományegyetem katolikus eredetű léven, a mennyiben annak a katolikus eredeti igazolás javából származó évi jövedelmétől az állami költségvetés bevételei közé felvették: erre nézve püspöksági nevet is kijelent, hogy midőn a költségvetési törvényjavaslatot elfogadják, ezt azonnal fenntartás mellett teszik, hogy ezen szavazatuknál meg magának az egyetemi alapnak katolikus természetére nézve semminemű hátrányos jogi következtetés ne vonassék.

Wlassics Gyula vallás- és közoktatási miniszter: A kalocsai érsek felszólalásán szemben egyszerűen kijelenti, hogy teljes készséggel elismeri, hogy az egyetemi alapok az állami költségvetésbe való felvétele nem prejudikál az alap jogi természetének, de viszont határozottan ki kell jelentenie, hogy viszont ezen felszólalás nem prejudikál annak, hogy az 1848 évi 19. törvény-cikk 1. §-a értelmében a budapesti egyetem a közoktatási miniszter hatósága alá rendelt állami jellegű intézmény.

Gróf Széchenyi Imre: Nagy érdeklődéssel figyelt a kereskedelmi miniszternek a hazai ipar körüli kijelentésére. De fel, hogy az eredmény nem fog megjelenni a várakozásnak. Mi gondosan megvizsgáljuk ugyanis a magyar iparunk felelősségét és nagyon levettem, hogy nem fog talán kiadni, a magabiztosan belerakja a gépet. Hányik az alkalmas emberanyag, vagy a munkás, mint a munkaadó szempontjából. Hisz ha az alkalmas munkásemberanyag nem áll meg, minálunk, hát csak nem valószínű, hogy a mindennapi szükségletek legprimitívabb árúit is nem it, hanem másból dolgozzák fel. It van például az ing gallér, az ing kezeleje, melyeket mind osztrák kezű készítenek. Igaz, van néhány helyi ipar, de azokat magyar munkás által állították elő, de mi ennek eredménye? Az, hogy kevések Ausztriából hozott munkások, a kik azután ezt a primitív munkát elvégzik. Ott van pl. a kutyák, melynek legnagyobb része szintén Ausztriából hozott. Ugyanaz van a népszerű magyar kutyákkal is, de ugy van esetleg, hogy a magyar kutyák is Ausztriából hozottak. Ugyanaz van a népszerű magyar kutyákkal is, de ugy van esetleg, hogy a magyar kutyák is Ausztriából hozottak.

Miképpen vagyunk a munkaadóval? Ki az a mindennapi gyarat alapít? Néhány részvételre, néhány külföldi vállalkozó, és egy pár spekuláns, a ki szakvára tottság és tüke nélkül momentán konjunkturák iparokot kihasználja. Az a fajta vállalkozó, ki maga ért hozzá, rutinmunkát és a saját tőkéjét fekteti bele, olyan sajnos kevés-keves találunk minálunk. De hat hogy is találjuk, midőn Magyarországunk jobbnál jó, hogy az angol társaságok az angol iparban, melyek a polgári gyermekek által mind olyan irányban vezetők, hogy abból iparok nevezetesen lesz iparok. A legtöbb része az angol társaságoké. Vagy járjunk annak felsőbb osztályú gimnáziumába. Vagy járjunk annak felsőbb osztályú gimnáziumába. Vagy járjunk annak felsőbb osztályú gimnáziumába. Vagy járjunk annak felsőbb osztályú gimnáziumába.

Az igazságügyminiszterium kebelében egy állandó bizottság foglalkozik jelenleg az általános polgári törvénykönyv tervezetével. Nem volna e célszerű, ha e bizottság megfontolási tárgyává tenné azt, hogy nem lehetne-e örökösödési rendnek nemely módosításával olyan állapot teremteni, a mely megfelelőbb társadalmi struktúrát létesítene, mint az, a mely a mai jogrendszerrel állunk. Ha például a költés rész intézményét olyformán módosították, hogy az apai hatalom jobban érvényre jusson, az apai hatalom pedig az apai jogot, hogy egy rendelkezés vagyonalat, a mint az családja, jogi legelőbbre előnyre válik, akkor az egyenlőség osztálya való biztos kitáras nem képezne továbbra is refugiumot az örökös örökösöknek, nem képezne továbbra is refugiumot az örökös örökösöknek, nem képezne továbbra is refugiumot az örökös örökösöknek.

Mint a fiatal ember, mert azóta már felszerülhetett, már nincs önnel, remélhetedg számkimhatok arra, hogy összekötöttebe hoz vele? Ké, két jelentenem, hogy nagyon fontos dolog forog rá nevezetesen.

El fogom mondani, a mit róla tudok — felelt King látható vonakodással — de előbb szeretném tudni, ki bízta meg őnt bizonyára nehé feladatával és mit terveznek a fiatal emberrel. Mikor Párdelstein kezembe tette le legközelebbi hozzátartozója jövőjét, feltevéteket szabott elém, melyeket ennel fogva meg nem szeghetünk.

Méltányos kivánság, melynek szívesen tesz eleget. Megbizom bizonyos Ecke Wolfrade kisasszonyra, a ki nagyterjedelmű birtokos uró. Az okokat, melyeken az eltört Párdelstein Félix iránti mély érdeklődése alapzik, nem említhetem. Eleg komolyak arra, hogy teljes joggal ruhazza azt érdeklődését Párdelstein fiára. Ennél fogva nincs kizárva annak a valószínűsége, hogy a fiu boldogsággal élte feladatát tüzte ki magának.

King fejét csavarta és mintha álmban beszélne, úgy hangzott felelete: — Tehát Ecke Wolfrade. Mintha ma először hallanám ezt a nevet. Ha Párdelstein nem említtette volna, vagy pedig csupán mellesleg, úgy telté ütözatosan halgatog természetének kell tulajdonítanom. Kétségtelenül szívesen vállalkoznék arra, hogy a fiatal embert, a ki még ma a tyúgnak nevez, a szerencse és gazdagság útjára segítsen. De kénytelen vagyok bevallani, hogy nem tudom befolyásom körében, de egyáltalában nem tudom, hol van. Haragban hagyott el engem. Egy szóval: nem felelt meg a reményeknek, melyeket iránta talpaltam, és ezzel eltűnt az utolsó ok is, mely érdeklődésre késztetne engem.

Bertrand nem akart mindjárt válaszolni. Eleinte az volt a gyanuja, hogy az öreg, kimért magabiztos iparos maga a keresett Párdelstein, azonban letett arról annak a részvételegnek a láttára, a melyet King tanusított és a mely természetellenes lett volna, ha a keresett fiu verrokonosság fűzte volna hozzá.

ly intézkedések az ipari vállalatoknak nem csak alkálitására, de fenntartására, konzerválására is előnyösek volnának.

Az ipari vállalatok alapítására ugyanis nem elég egy-két év, hanem évtizedek szükségesek, hogy konszolidálódjanak, hogy hirtelen elterjedjenek. Az apa halálával azután jának, hogy hirtelen terjedjenek. Az apa halálával azután jának, hogy hirtelen terjedjenek.

A paraszirtok szételölésének az az ostozkodás a főoka. Végteleg parcellázott paraszirtok nem az elég kenyert s mégis elvonja a munkaadót a gyarmunkától és szarjant ad a kivándorlásnak. A földparcellázás bizonyos mértékű tel meg kellene akadályozni. A telepítést sem lehet megcsinálni az örökösödési rendelkezés nélkül. A magyar népszaporodás sem fejlődhetik az örökös örökös nélkül. Ezt hirdeli részben Bekács is röpiratában és helyesen. Csodálja, hogy ezt a broszit az agráriusok gyúnyosan fogadják. Emlekedtek a főrendházat két esztendő előtt viderre beszéde, a melyben a hibizomának érdővondok való atyehézésének a gondolatát fölvetete. Nem áll azonban az, a mit Bekács hird, hogy tudniük is köztött birtok növekedése és a szaporodás perzent csak kenése közt okozati összefüggés van. Sokkal mélyebben van a népszaporodás csökkenésének a gyökere. Franciaországban láthatni, hogy az ok a szőlő- és szőlőművelés hiányában van, a francia vagyonos ember csak a szőlőművelés hiányában van, a francia vagyonos ember csak a szőlőművelés hiányában van.

Nem a vagyonos rétegen reménytelenségében, hanem a nagyon elosztatlan való felelőben keresendő a gyökere a szülők szülők között. Es ez több tekintetben fontosabb minden másnál. Mert itt a magyarországi népesség körül van szó. Ez pedig suprema lex. Ez utóbb bizonyította annak, hogy az örökösödési rendje nem csak vagyonteknikai szempontból jelentős meg, de társadalmi szempontból is. Legelőbb megvilágítjuk ezt az a, ha például a 2/100-as szaporodás francia nemzettel szemben a hétézerszeres akkori szaporodás angoliat. Tessenék képzeli egy csomó szász, finom papirlapot, a mit egy-másra raknak. Ha jó egy szél, szíjeli fogja lújni a papírcsomót úgy, hogy alig lehet megint összerakni. Ezek a papirlapok a francia társadalom rétegei, ez a csomó az időszerűség. A francia társadalom rétegei, ez a csomó az időszerűség. A francia társadalom rétegei, ez a csomó az időszerűség.

Az igazságügyminiszterium kebelében egy állandó bizottság foglalkozik jelenleg az általános polgári törvénykönyv tervezetével. Nem volna e célszerű, ha e bizottság megfontolási tárgyává tenné azt, hogy nem lehetne-e örökösödési rendnek nemely módosításával olyan állapot teremteni, a mely megfelelőbb társadalmi struktúrát létesítene, mint az, a mely a mai jogrendszerrel állunk.

El fogom mondani, a mit róla tudok — felelt King látható vonakodással — de előbb szeretném tudni, ki bízta meg őnt bizonyára nehé feladatával és mit terveznek a fiatal emberrel. Mikor Párdelstein kezembe tette le legközelebbi hozzátartozója jövőjét, feltevéteket szabott elém, melyeket ennel fogva meg nem szeghetünk.

Méltányos kivánság, melynek szívesen tesz eleget. Megbizom bizonyos Ecke Wolfrade kisasszonyra, a ki nagyterjedelmű birtokos uró. Az okokat, melyeken az eltört Párdelstein Félix iránti mély érdeklődése alapzik, nem említhetem. Eleg komolyak arra, hogy teljes joggal ruhazza azt érdeklődését Párdelstein fiára. Ennél fogva nincs kizárva annak a valószínűsége, hogy a fiu boldogsággal élte feladatát tüzte ki magának.

King fejét csavarta és mintha álmban beszélne, úgy hangzott felelete: — Tehát Ecke Wolfrade. Mintha ma először hallanám ezt a nevet. Ha Párdelstein nem említtette volna, vagy pedig csupán mellesleg, úgy telté ütözatosan halgatog természetének kell tulajdonítanom. Kétségtelenül szívesen vállalkoznék arra, hogy a fiatal embert, a ki még ma a tyúgnak nevez, a szerencse és gazdagság útjára segítsen. De kénytelen vagyok bevallani, hogy nem tudom befolyásom körében, de egyáltalában nem tudom, hol van. Haragban hagyott el engem. Egy szóval: nem felelt meg a reményeknek, melyeket iránta talpaltam, és ezzel eltűnt az utolsó ok is, mely érdeklődésre késztetne engem.

Bertrand nem akart mindjárt válaszolni. Eleinte az volt a gyanuja, hogy az öreg, kimért magabiztos iparos maga a keresett Párdelstein, azonban letett arról annak a részvételegnek a láttára, a melyet King tanusított és a mely természetellenes lett volna, ha a keresett fiu verrokonosság fűzte volna hozzá.

ly intézkedések az ipari vállalatoknak nem csak alkálitására, de fenntartására, konzerválására is előnyösek volnának.

Az ipari vállalatok alapítására ugyanis nem elég egy-két év, hanem évtizedek szükségesek, hogy konszolidálódjanak, hogy hirtelen elterjedjenek. Az apa halálával azután jának, hogy hirtelen terjedjenek.

A paraszirtok szételölésének az az ostozkodás a főoka. Végteleg parcellázott paraszirtok nem az elég kenyert s mégis elvonja a munkaadót a gyarmunkától és szarjant ad a kivándorlásnak. A földparcellázás bizonyos mértékű tel meg kellene akadályozni. A telepítést sem lehet megcsinálni az örökösödési rendelkezés nélkül. A magyar népszaporodás sem fejlődhetik az örökös örökös nélkül. Ezt hirdeli részben Bekács is röpiratában és helyesen. Csodálja, hogy ezt a broszit az agráriusok gyúnyosan fogadják. Emlekedtek a főrendházat két esztendő előtt viderre beszéde, a melyben a hibizomának érdővondok való atyehézésének a gondolatát fölvetete. Nem áll azonban az, a mit Bekács hird, hogy tudniük is köztött birtok növekedése és a szaporodás perzent csak kenése közt okozati összefüggés van. Sokkal mélyebben van a népszaporodás csökkenésének a gyökere. Franciaországban láthatni, hogy az ok a szőlő- és szőlőművelés hiányában van, a francia vagyonos ember csak a szőlőművelés hiányában van, a francia vagyonos ember csak a szőlőművelés hiányában van.

Nem a vagyonos rétegen reménytelenségében, hanem a nagyon elosztatlan való felelőben keresendő a gyökere a szülők szülők között. Es ez több tekintetben fontosabb minden másnál. Mert itt a magyarországi népesség körül van szó. Ez pedig suprema lex. Ez utóbb bizonyította annak, hogy az örökösödési rendje nem csak vagyonteknikai szempontból jelentős meg, de társadalmi szempontból is. Legelőbb megvilágítjuk ezt az a, ha például a 2/100-as szaporodás francia nemzettel szemben a hétézerszeres akkori szaporodás angoliat. Tessenék képzeli egy csomó szász, finom papirlapot, a mit egy-másra raknak. Ha jó egy szél, szíjeli fogja lújni a papírcsomót úgy, hogy alig lehet megint összerakni. Ezek a papirlapok a francia társadalom rétegei, ez a csomó az időszerűség. A francia társadalom rétegei, ez a csomó az időszerűség.

Az igazságügyminiszterium kebelében egy állandó bizottság foglalkozik jelenleg az általános polgári törvénykönyv tervezetével. Nem volna e célszerű, ha e bizottság megfontolási tárgyává tenné azt, hogy nem lehetne-e örökösödési rendnek nemely módosításával olyan állapot teremteni, a mely megfelelőbb társadalmi struktúrát létesítene, mint az, a mely a mai jogrendszerrel állunk.

El fogom mondani, a mit róla tudok — felelt King látható vonakodással — de előbb szeretném tudni, ki bízta meg őnt bizonyára nehé feladatával és mit terveznek a fiatal emberrel. Mikor Párdelstein kezembe tette le legközelebbi hozzátartozója jövőjét, feltevéteket szabott elém, melyeket ennel fogva meg nem szeghetünk.

Méltányos kivánság, melynek szívesen tesz eleget. Megbizom bizonyos Ecke Wolfrade kisasszonyra, a ki nagyterjedelmű birtokos uró. Az okokat, melyeken az eltört Párdelstein Félix iránti mély érdeklődése alapzik, nem említhetem. Eleg komolyak arra, hogy teljes joggal ruhazza azt érdeklődését Párdelstein fiára. Ennél fogva nincs kizárva annak a valószínűsége, hogy a fiu boldogsággal élte feladatát tüzte ki magának.

King fejét csavarta és mintha álmban beszélne, úgy hangzott felelete: — Tehát Ecke Wolfrade. Mintha ma először hallanám ezt a nevet. Ha Párdelstein nem említtette volna, vagy pedig csupán mellesleg, úgy telté ütözatosan halgatog természetének kell tulajdonítanom. Kétségtelenül szívesen vállalkoznék arra, hogy a fiatal embert, a ki még ma a tyúgnak nevez, a szerencse és gazdagság útjára segítsen. De kénytelen vagyok bevallani, hogy nem tudom befolyásom körében, de egyáltalában nem tudom, hol van. Haragban hagyott el engem. Egy szóval: nem felelt meg a reményeknek, melyeket iránta talpaltam, és ezzel eltűnt az utolsó ok is, mely érdeklődésre késztetne engem.

Bertrand nem akart mindjárt válaszolni. Eleinte az volt a gyanuja, hogy az öreg, kimért magabiztos iparos maga a keresett Párdelstein, azonban letett arról annak a részvételegnek a láttára, a melyet King tanusított és a mely természetellenes lett volna, ha a keresett fiu verrokonosság fűzte volna hozzá.

szatják, mert a költés rész megosztja az örökösök letalálási szabadságát.

A költségvetést az általános tárgyalás alapjául elfogadják.

Gróf Majláth József: Főké a kivándorlás kérdése, melyről a kormány a honvédelmi szempontból is nagy aggodalommal ad okot. Sokszor hangzottak az, hogy az Amerikába való kivándorlásnak nagy anyagi előnye van, mert sok pénz kerül Amerikából Magyarországra. Ez igaz, de a kérdés az, hogy az ottal elgyezre kell mérlegelni. Ha a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A költségvetést az általános tárgyalás alapjául elfogadják.

Gróf Majláth József: Főké a kivándorlás kérdése, melyről a kormány a honvédelmi szempontból is nagy aggodalommal ad okot. Sokszor hangzottak az, hogy az Amerikába való kivándorlásnak nagy anyagi előnye van, mert sok pénz kerül Amerikából Magyarországra. Ez igaz, de a kérdés az, hogy az ottal elgyezre kell mérlegelni. Ha a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

A kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek. Nem áll az, hogy a kivándorlás a vábrába is így fog tartani, de populáció áll be egy vidéknek.

Lukács László pénzügyminiszter az országos hitelszervezeteket és az ipari szeszgyárakat védelmezte meg rövid, de magas beszédében *Zselenszky* és *Majláth* grófok ok nélkül való és szeptalan támadásai ellen. Statisztikai adatokkal bizonyította, mennyi kedvezményben részesíti a kormány a mezőgazdasági szeszgyárakat az ipari szeszgyárakkal szemben s egyben kimutatta, minő abszurdum egy pénzügyi, mint nemzetgazdasági szempontból az agráriusok ama kívánsága, hogy az ipari szeszgyárakat egyszerűen töröljék el a föld számláról. Végül *Darányi Ignác* is kedvet kapott a szóhoz s bár a főrendek már felettebb türelmellenekedtek, elmondta fel foglalt a telepítési kérdéskört.

A főrendek erre *egyhangúlag* elfogadták a költségvetést *általánosságban* a részletes tárgyalás alapjául, mire az elnök öt perc szünetet adott. A szünet végével megkezdte a *részletes tárgyalást*, melynek során azonban csakis egy szónok akadt a helyigminiszteri tisztségen: *Korányi Frigyes*, a tudós egyetemi tanár, a ki a *tüdővész* orias pusztulásáról és annak terjedése megakadályozásáról beszélt kimerítően és nagy alaposággal.

Szell Kálmán miniszterelnök válaszában elismerte a tüdővész elleni védekezés orias fontosságát, s megígérte, hogy ez irányban töle telhetőleg minden előzetlen kezdeni.

A főrendek ezután minden további vita nélkül elfogadták a költségvetés összes többi tételét is, megszavazták a felhatalmazási törvényt és tudószt

ly intézkedések az ipari vállalatoknak nem csak alkálitására, de fenntartására, konzerválására is előnyösek volnának.

Az ipari vállalatok alapítására ugyanis nem elég egy-két év, hanem évtizedek szükségesek, hogy konszolidálódjanak, hogy hirtelen elterjedjenek. Az apa halálával azután jának, hogy hirtelen terjedjenek.

A paraszirtok szételölésének az az ostozkodás a főoka. Végteleg parcellázott paraszirtok nem az elég kenyert s mégis elvonja a munkaadót a gyarmunkától és szarjant ad a kivándorlásnak. A földparcellázás bizonyos

